

Metsäiset paahde- ympäristöt

Harjun laelta aukeaa maisema, joka palkitsee hikisen reippailun ylös. Osa rinteistä on jyrkkiä, ja kulkijan on varottava askeliaan. Aurinko paistaa suoraan etelästä ja lämpötila kohoaa keskipäivällä korkeaksi. Yllättäen hiekkaisella rinteellä erottuu kukkamättäitä, joiden ympärillä käy perhosten ja hyönteisten kuhina.

Harjut, hiekkakankaat sekä dyynit eli hiekkaselänteet, ovat kaikki merkkejä Suomea muovanneesta jääkaudesta. Jäämassat ovat liikkuessaan ja sulaessaan lajitelleet ja kerrostaneet hiekkaa ja soraa, samoin kuin hurjina puhaltaneet jäätikkötuulet. Tällaisille muodostumille on keskittynyt monimuotoisia ja lajirikkaita paahdeympäristöjä.

Jyrkät, etelään-länteen päin avautuvat rinteet saavat runsaasti auringon säteilyä ja pidättävät huonosti vettä ja ravinteita, mikä tekee niistä otollisia

ympäristöjä sadoille kuiviin ja lämpimiin olosuhteisiin sopeutuneille kasvi- ja hyönteislajeille.

Paahdeympäristöjen lajeihin kuuluu erilaisia putkilokasveja, pikkuperhosia, myrkkypistiäisiä ja kovakuoriaisia. Monet lajeista ovat vähentyneet voimakkaasti, kun menneisyydessä toistuvasti palaneet paahdeympäristöt ovat pikkuhiljaa kasvaneet umpeen ja tavalliset kangasmetsälajit ovat saaneet niissä jalansijaa.